

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ & ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 27 - 106 82 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 210 38.21.524 – 210 38.34.566 - FAX 210 38.33.597

e-mail : psxbe@hotmail.com

Ετος ίδρυσης 1935. - Αριθ. Απόφασης 557/2011 Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών

Αριθ. Πρωτ. 267

Αθήνα, 7 Οκτωβρίου 2016

Θέσεις του ΠΣΧΒΕ σχετικά με τις αλλαγές στα εργασιακά και τον συνδικαλιστικό νόμο

Έπειτα από πολυετείς αγώνες του εργατικού κινήματος, οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, η ψήφιση του συνδικαλιστικού νόμου του 1982, ο διακομματικός νόμος 1876/1990 και άλλες εν γένει κατακτήσεις στο Εργατικό Δίκαιο, **απετέλεσαν τον ακρογωνιαίο λίθο της Δημοκρατίας, της ανάπτυξης και της εργασιακής ειρήνης**, ρυθμίζοντας τις εργασιακές σχέσεις χωρίς παρεμβάσεις και επιτυγχάνοντας τη σταθερότητά τους.

Το σκηνικό αυτό άλλαξε άρδην την τελευταία πενταετία, καθώς όλο το οικοδόμημα των εργασιακών σχέσεων γκρεμίστηκε με συντονισμένες – θα έλεγε κανείς – κινήσεις, ξεκινώντας από την άρση της συρροής, την υπερίσχυση των επιχειρησιακών συμβάσεων έναντι των συλλογικών και τραγικότερο όλων, την διαδικασία της τρίμηνης μετενέργειας!

Σήμερα, και ως αποτέλεσμα της επώδυνης συμφωνίας της περσινής χρονιάς, **ανοίγει μια συζήτηση σε σχέση με τα εργασιακά και τον συνδικαλιστικό νόμο με τρόπο όμως που δεν επιδέχεται επιδοκιμασίας**, αλλά δημιουργεί σοβαρούς προβληματισμούς στις τάξεις των εργαζομένων.

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Χημικών Βιομηχανίας & Επιχειρήσεων, συνδικαλιστικός σύλλογος με πολύχρονη εμπειρία, παρακολουθεί στενά όλες τις τελευταίες εξελίξεις που αφορούν στις φερόμενες ως επερχόμενες αλλαγές στα παραπάνω, θέλοντας ταυτόχρονα να καταθέσει τα εξής:

- Η επαναφορά του νομοθετικού πλαισίου σε ό,τι αφορά στις συλλογικές διαπραγματεύσεις εκτιμάται πως είναι **αναγκαία συνθήκη, όχι όμως από μόνη της** . Η εμπειρία έχει καταφανώς δείξει πως **σημαντικότερο όλων δεν είναι μόνο η υπογραφή μιας σύμβασης αλλά και η τήρηση παραμέτρων τέτοιων που θα ενισχύσουν μια κουλτούρα ειλικρινούς διαπραγμάτευσης και σεβασμού των όρων της, όπως η καθιέρωση της *συρροής*, η *επεκτασιμότητα*, η εξασφάλιση *ωριμάνσεων* και η *μη κατίσχυση των επιχειρησιακών συμβάσεων***
- Ζωτικής σημασίας για το παραπάνω εκτιμούμε πως είναι και η επαναλειτουργία του ΟΜΕΔ με βάση το προηγούμενο πλαίσιο του.
- Κρίσιμο επίσης θεωρούμε πως δεν πρέπει να υπάρξει καμία αλλαγή στην καταβολή του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, ακόμα και ως ενσωμάτωση, καθώς κάτι τέτοιο θέτει σε κίνδυνο το ήδη συμπεσιμένο συνολικό εισόδημα ενός αμειβομένου. Είναι γνωστό πως ο 13^{ος} και 14^{ος} μισθός είναι νομικά κατοχυρωμένος ως προς την καταβολή του και ούτως δε σχετίζεται με οποιαδήποτε άλλη ελαστικότητα αποδοχών.
- Αναγνωρίζουμε ότι υπάρχουν στρεβλώσεις στην εφαρμογή του συνδικαλιστικού νόμου και πολλάκις γίνεται διασταλτική ερμηνεία που οδηγεί σε εκμετάλλευση των διατάξεών του. Θεωρούμε πως είναι αναγκαίος ο εκσυγχρονισμός του συνδικαλιστικού νόμου προς την κατεύθυνση της επικαιροποίησής του και της πύκνωσης των συνδικαλιστικών οργανώσεων, του ελέγχου της λειτουργίας τους, την ενίσχυση της αυτονομίας και της ανεξαρτησίας τους, την επανεξέταση του καθεστώτος χρηματοδότησης, της κατάχρησης των δικαιωμάτων που παρέχει κλπ. Είμαστε υπέρ οποιασδήποτε αλλαγής θα επαναφέρει και προστατεύσει το συλλογικό ήθος στον συνδικαλισμό, αλλά αυτό δεν μπορεί παρά να γίνει με αμοιβαίες συμφωνίες και όχι με πορίσματα «σοφών».
- Παράλληλα, θεωρούμε πως οι απαιτήσεις των δανειστών και των εργοδοτών για αλλαγές που αφορούν στον τρόπο προκήρυξης απεργίας αλλά και στην προστασία του συνδικαλιστικού κινήματος υποκρύπτουν δεύτερες σκέψεις και δεν μπορούν να προσφέρουν στην επιθυμητή εργασιακή ειρήνη.

Γνωρίζουμε πολύ καλά και δεν τρέφουμε αυταπάτες πως η πίεση η οποία ασκείται σε αυτά τα επίπεδα είναι ισχυρή και πολυεπίπεδη. Την ίδια στιγμή ο **στόχος για «βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές» είναι μάλλον γράμμα κενού περιεχομένου** μιας και οι εργασιακές συνθήκες στην Ευρώπη δεν είναι ενιαίες και έχουν πρόσφατα αναδειχθεί οι στρεβλώσεις που αφορούν

στα εργασιακά με τους εργαζόμενους να πληρώνουν το μάρμαρο της μνημονιακής λαίλαπας αλλά και της γενικευμένης λιτότητας.

Εν κατακλείδι, εκτιμούμε πως η συστράτευση και συμμετοχή όλων των πολιτικών δυνάμεων για αποκατάσταση της εργασιακής ομαλότητας είναι ηθικά τουλάχιστον επιβεβλημένη.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Φώτης Μακρυπούλιας

Λάμπρος Φαρμάκης